

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد پایداری در فضای اقامتی - گردشگری کاشان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و انرژی با رویکرد حفاظت محیط زیست و بهره گیری از انرژی های طبیعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آفرین افشاری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

اعظم سادات رضوی زاده - استادیار، گروه معماری، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در زندگی انسان مدرن همه چیز به تکنولوژی و ماشین آلات گره خورده است، به طوریکه به شدت به آن وابسته است و گویی خود را بدون آن نمی تواند حتی تصور کند، چرا که آدمی به دنبال آسایش و راحتی است و با تکنولوژی بسیار راحت می تواند به خواسته اش برسد. در عین حال همیشه از زیبایی و شکوه بناهای سنتی صحبت می کند و این است که نمی داند چه می خواهد. معماری سنتی ایران دارای هویت و اصالتی است که نبوغ سازنده اش را نشان می دهد و هر عضو جز لاینفک آن است. با توجه به شهر توریستی کاشان و لزوم یک فضای اقامتی- گردشگری در این مرز و بوم این پرسش مطرح است که طراحی پایدار در این مجموعه باید به مانند معماری بناهای هم نسل خود بی هویت باشد یا باید اصالتش را در خانه های سنتی ببیند. در این مقاله تلاش شده با حفظ ارزش های پایداری در این مجموعه آسایش را برای ساکنین خود ایجاد کند و بدین مفهوم که استفاده از تکنولوژی به معنای ناپایداری نیست، بلکه می توان توسط الگوهای معماری کهن نیاز به آن را به حداقل رساند

کلمات کلیدی:

پایداری، اقلیم گرم و خشک، الگوهای طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/694483>

